

No pot esperar-se altra cosa dels nostres conciutadans que amen la pau dels pobles i estimen les creences, posades en greu conflicte si la covardia deixés entronitzar a casa nostra les cobejances de la revolució.

CREMFOC

PATENTADA

Cuina fixa per ús de carbó o llenya amb forn conservador,
aigua calenta i termo útil per calefacció

FABRICACIÓ NEBOT.

TALLERS PUJOL, Dolors 3, OLOT

Únics exclusius de venda per Catalunya i rest d'Espanya:

ANTIGUA FERRETERIA PUIG OLOT

Aquell to i aquella mitja rialla

Quan va sortir «La Ciutat d'Olot», no recordem si fou en un full en el qual s'anunciava la seva aparició o si fou en el seu primer número, en senyalar el criteri que havia d'inspirar la seva orientació, es remarcava que, entre altres qualitats, el periòdic que anava a aparèixer es distingiria per un singularíssim to de distinció i de civilitat; es deia no res menys que «La Ciutat d'Olot» donaria to a casa nostra i fins i tot que seria el periòdic de més to que mai hagués vist la llum a Olot.

Hauria calgut que l'articulista hagués precisat la classe de to que havia d'informar aquell periòdic, perquè de tons n'hi ha de moltes menes, des del to enlairat, noble, humà, civil, sincer i honrat fins al to de la xaronada, l'incorrecció, la grolleria i l'incivilitat, que caracteritzen precisament el que s'en diu la manca de to.

No cal pas esgargamellar-se per demostrar quin és el to que «La Ciutat d'Olot» ha adoptat; n'hi ha prou amb donar una ullada a qualsevulla secció «Del moment» per apreciar a quina baixíssima espècie de to ha descendit. La desentonació és total, la desaffinació absoluta. Com hi ha món, si a la gent d'Olot s'els hagués encomanat aquell to estariem ben *tonificats!* Gràcies a Déu, però, la nostra gent no té pa a l'ull i sap distingir, per això encara és possible de parlar amb tothom sense que us diguin enze, ni brètol, ni canalla, ni altres floretes per l'estil. Això es deixa per als senyors de «La Ciutat d'Olot»; el to, el bon to, s'ha refugiat al carrer. Poden seguir, els senyors de «La Ciutat d'Olot», despotricant sense to ni so.

No deixa, però, d'ésser llastimós que aquell to únic, mirífic i mo-